

Partiernes ordførere: Erik Andersen (S), Bo Kristensen (KF), Bjørn Elmquist (V), Riishøj (SF), Arentoft (FP), Brusvang (CD), Bilgrav-Nielsen (RV), Steen Folke (VS) og Inge Krogh (KrF).

Efter 1. behandling henvist til udenrigsudvalget.

Ved denne folketingsbeslutning meddelte folketinget sit samtykke til, at Danmark ratificerer den på De Forenede Nationers konference i Genève 1979-1980 vedtagne konvention af 10. oktober 1980 om forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse konventionelle våben, som må anses for at være unødigt skadevoldende eller for at ramme i flæng, samt til, at der i forbindelse med ratifikationen gives meddelelse til depositaren om Danmarks samtykke til at være bundet af de til konventionen knyttede tre protokoller.

Om baggrunden for forslaget til folketingsbeslutning hedder det i den skriftlige fremsættelse bl.a.:

»Konventionen blev vedtaget den 10. oktober 1980 på De Forenede Nationers konference i Genève 1979-80 om indførelse af forbud mod eller begrænsninger i anvendelsen af visse typer af konventionelle våben og undertegnet af Danmark med forbehold om ratifikation på åbningsdagen for konventionens undertegnelse den 10. april 1981. Konventionen er udformet som en rammetraktat, hvortil er knyttet tre protokoller indeholdende konkrete våbenbegrænsningsaftaler vedrørende henholdsvis fragmentationsvåben, miner og lureminer samt brandvåben.

Foruden vedtagelsen af en række konkrete våbenforbud opnåedes der på konferencen enighed om at fortsætte den nu indledte våbenbegrænsningsproces gennem afholdelse af gennemgangskonferencer til opfølgning og udbygning af de vedtagne forbud.

Fra dansk (og nordisk) side havde man gerne set en konventionstekst indeholdende mere omfattende våbenbegrænsningsforslag; men man fandt, at den foreliggende konvention var acceptabel som et første skridt, henset til, at det var lykkedes at få gennemført en opfølgningsmekanisme, der sikrer en fortsat international behandling af dette problemkompleks.

Ligesom tillægsprotokollerne til Genèvekonventionerne betjener FN-våbenkonventionen og de tilsluttede tre protokoller sig ofte af retlige standarder (»passende eller gennemførlige foranstaltninger«, »tilfældige tab«, »påregnelig militær fordel« m.m.), der ikke på forhånd kan undergives nogen entydig fortolkning. Sådanne vage formuleringer, der for en første betragtning må forekomme util-